

РЕШЕНИЕ

№ 1738

гр. София, 13.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9541** по описа за **2012** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез процесуален представител адв.К., срещу решение от 16.07.2012 г., постановено по н.а.х.д.№ 9043/2011 г. от СРС, НК – 22-ри състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 2204-1125, издадено на 08.03.11 г. от директора на Териториална дирекция на НАП-С., с което на основание чл.355, ал.5 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 КСО във вр.чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и самоосигуряващите се лица.

В жалбата се твърди, че оспореното определение е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че решението е в противоречие с чл.34, ал.1 ЗАНН, тъй като от датата на узнаване на нарушението до съставянето на АУАН са изминали повече от три месеца.Твърди се, че както АУАН, така и НП не съдържат изискуемите от закона реквизити, както и че е нарушена нормата на чл.17 ЗАНН. Като процесуално нарушение се сочи отказът на районния съд да уважи направеното искане от касатора за прилагане на н.а.х.д. № 9042/2011 г.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк.Х. оспорва жалбата като

неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Въззивният съд е приел фактическа обстановка, която е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото доказателства. При извършена проверка на 18.01.2011 г. в ТД на НАП С. е установено е, че касаторът е изплатил възнаграждения по граждански договори за периода 01.08.2010 – 31.08.2010 г. на 10.08.2010 г.

Декларация обр.6 е подадена по Интернет с електронен подпис на 10.12.2010 г. Административнонаказващият орган е приел, че е нарушена разпоредбата на чл.5, ал.4, т.2 от КСО във вр.чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1, от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, тъй като декларацията е подадена със закъснение от два месеца и десет дни. За да потвърди наказателното постановление районният съд е приел, че търговското дружество-касатор не е спазило установения от закона срок за подаване на декларация обр.6, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН. Нарушението е установено при извършената проверка в информационния масив „Справка-приходи по Булстат на осигурител” в ТД на НАП на 18.01.2011 г. Неправилно касаторът се позовава на подадената от него декларация обр.1 на 21.09.2010 г. От тази декларация не може да се установи административното нарушение, изразяващо се в неподаване на декларация обр.6.

Неоснователни са и оплакванията за нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП е посочена датата на извършване на нарушението, както и срокът, до когато е следвало да бъде подадена декларация обр.6 – 31.09.2010 г.

Настоящата инстанция намира за основателен обаче доводът за нарушение на чл.17 ЗАНН.

От представените по делото доказателства се установява, че на касаторът е наложено административно наказание за неподаване в срок на декларация обр.6 с друго НП - № 2204-1124/08.03.2011 г.на директора на ТД на НАП С., Същото е било обжалвано и по н.а.х.д. № 9042/2011 г. на СРС, 12-ти състав, е постановено решение, с което НП е потвърдено. Това решение е влязло в законна сила. Предмет на настоящето съдебно производство е решение на СРС, постановено по жалба срещу НП № 2204-1125.от 08.03.2011г. И в двете въззивни производства процесуалният представител на търговското дружество е направил възражение по чл.17 ЗАНН. По н.а.х.д.№ 9042/2011 г. районният съд е приел, че обжалваното НП има за предмет неподаването в срок на декларация обр.6 за работещите на трудов договор, а по н.а.х.д.№ 9043/2011 г., чието решение е предмет на настоящето производство, е прието, че оспореното НП се отнася до неподаването в срок на декларация обр.6 за работещите по граждански

договори.

Този извод на въззивния съд е неправилен. Двете наказателни постановления № 2204-1124 и № 2204-1125 са с идентично съдържание. Посочени са една и съща обстоятелствена част, едни и същи нарушени правни норми и едни и същи санкционни норми. Между двете НП има само една разлика – в НП 2204-1125 е добавено едно изречение – „Съгласно чл.7, ал.6 КСО осигурителните вноски за лицата, които работят без трудово правоотношение, се внасят до 10-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължат”. Това допълнително изречение е неотносимо към настоящия правен спор, тъй като е без значение в какъв срок следва да се изплащат тези възнаграждения, нарушението е за неподаване на декларация, а не за неизплащане на възнаграждения по граждански договори. Съгласно чл.5, ал.4, т. 2 КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, "Учителския пенсионен фонд", здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт /чл.5, ал.6 КСО/ Такава наредба е приета- Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. В чл.2, ал.2 в тази Наредба е записано, че работодателите, осигурителите, както техните клонове и поделения, самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6, съгласно приложение № 4, в която се вписват: 1. ЕИК по регистър БУЛСТАТ/ЕИК на търговеца за осигурители, работодатели, клонове, поделения или ЕГН, ЛНЧ или служебен номер, издаден от НАП за самоосигуряващи се лица; 2. общият размер на дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, здравното осигуряване, фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" за всички лица, подлежащи на осигуряване, и общият размер на дължимия данък за внасяне за доходите от трудови правоотношения по смисъла на ЗДДФЛ. Сроковете за подаване на тази декларация обр.6 са определени в чл.3, ал.3, т.1 от Наредбата, който текст към момента на извършване на нарушението гласи: Декларация образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения - не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данъкът по чл. 42 ЗДДФЛ.

Внимателният прочит на горните законови текстове налагат изводът, че никъде няма предвидено подаването на две различни декларации обр.6 – една за работещите по трудов договор, друга за тези по граждански договори. Съдържанието на декларацията е едно – образец 6, съгласно приложение № 4. Срокът за подаването ѝ също е точно определен - не по-късно от последния работен ден на календарния

месец. Няма нормативно определено задължение да бъдат подавани две различни декларации обр.6 – една за работещите по трудови договори, друга за възнагражденията по граждански договори. Следователно и за двете категории работещи се подава една единствена декларация обр.6 в посочения срок. Няма спор, че касаторът не е подал въпросната декларация обр.6 в срок. Но за това нарушение са издадени две наказателни постановления и са наложени две наказания, което е в противоречие с изискванията на чл.17 ЗАНН. След като няма задължение за подаване на две отделни декларации, нарушението е едно и за него не може да бъдат налагани две наказания. С оглед гореизложеното настоящата инстанция намира, че потвърденото от районния съд НП е незаконосъобразно като постановено в нарушение на закона – чл.17 ЗАНН, тъй като за извършеното нарушение на касатора вече е наложено наказание с влязлото в сила НП № 2204 – 1124 от 08.03.2011г. на Директора на ТД на НАП С.

Въз основа на гореизложеното настоящата инстанция намира, че касационната жалба се явява основателна и обжалваното решение следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 16.07.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 9043/2011 г. от СРС, НК – 22-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2204-1125, издадено на 08.03.11 г. от директора на Териториална дирекция на НАП-С., с което на основание чл.355, ал.5 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 КСО във вр.чл.2, ал.2 и чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: